

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

10 JUILLET 1991

PROJET DE LOI

organisant la profession de détective privé

AMENDEMENTS

présentés après dépôt du rapport
(Doc. n° 1678/3)

N° 4 DE M. BERTOUILLE

Art. 2

Remplacer le § 1er par ce qui suit :

« § 1er. Nul ne peut exercer la profession de détective privé ou se faire connaître comme tel s'il n'est pas inscrit au registre spécialement tenu à cet effet par le Ministre de l'Intérieur.

L'inscription est valable pour un terme de cinq ans et peut être renouvelée pour des périodes de dix ans.

Le Ministre de l'Intérieur refuse l'inscription du demandeur qui ne remplit pas les conditions prévues à l'article 3. Il radie d'office le détective inscrit qui cesse de satisfaire à l'une de ces conditions.

Le refus d'inscription ou la radiation est notifié à l'intéressé. Ils doivent mentionner la ou les conditions du refus ou de la radiation.

Voir :

- 1678 - 90 / 91 :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 : Amendements.
- N° 3 : Rapport.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

10 JULI 1991

WETSONTWERP

tot regeling van het beroep van privé-detective

AMENDEMENTEN

voorgesteld na indiening van het verslag
(Stuk n° 1678/3)

N° 4 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 2

Paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

« 1. Niemand mag het beroep van privé-detective uitoefenen of zich als dusdanig bekendmaken indien hij niet is ingeschreven in het register dat speciaal daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt bijgehouden.

De inschrijving is geldig voor een termijn van vijf jaar en kan voor termijnen van tien jaar worden vernieuwd.

De Minister van Binnenlandse Zaken weigert de inschrijving van de aanvrager die niet voldoet aan de bij artikel 3 gestelde voorwaarden. Hij schrapt van ambtswege de ingeschreven detective die niet langer aan een van die voorwaarden voldoet.

Aan de betrokkene wordt kennis gegeven van de weigering van inschrijving of van de schrapping. Daarbij moeten de redenen van de weigering van inschrijving of van de schrapping worden vermeld.

Zie :

- 1678 - 90 / 91 :

- N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.
- N° 2 : Amendementen.
- N° 3 : Verslag.

L'inscription ou son refus est notifié au demandeur dans les six mois de la demande.

Lors de l'inscription, est délivrée au détective privé une carte d'identification, valant certificat d'inscription au registre, dont le modèle est fixé par le Ministre de l'Intérieur. Seul le titulaire d'une telle carte d'identification peut porter le titre de détective privé. En cas de radiation, le détective privé doit restituer la carte d'identification au Ministre de l'Intérieur. »

N° 5 DE M. BERTOUILLE

Art. 3

A) Au premier alinéa, remplacer les deux premières lignes par ce qui suit :

« Seul est inscrit au registre prévu à l'article 2, le demandeur qui remplit les conditions suivantes : »;

B) Au premier alinéa, insérer un 1°bis, libellé comme suit :

« 1°bis ne pas être interdit du droit à exercer la profession de détective privé; ».

N° 6 DE M. BERTOUILLE

Art. 16

Au § 1er, remplacer les mots « accorde, renouvelle, suspend ou retire une autorisation à », par les mots « inscrit au registre ou en radie ».

N° 7 DE M. BERTOUILLE

Art. 18

Supprimer cet article.

N° 8 DE M. BERTOUILLE

Art. 19

Entre le quatrième et le cinquième alinéa, insérer l'alinéa suivant :

« Les tribunaux pourront interdire, pour un terme de trois mois à trois ans, aux condamnés pour une des infractions prévues aux alinéas 1er à 4, d'exercer la profession de détective privé. »

Aan de aanvrager wordt binnen zes maanden na de indiening van zijn aanvraag kennis gegeven van zijn inschrijving of van de weigering tot inschrijving.

Bij zijn inschrijving wordt aan de privé-detective een identificatiekaart uitgereikt, die als inschrijvingscertificaat geldt en waarvan het model door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt vastgesteld. Alleen de houder van zodanige identificatiekaart mag de titel van privé-detective voeren. In geval van schrapping moet de privé-detective de identificatiekaart aan de Minister van Binnenlandse Zaken terugbezorgen. »

N° 5 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 3

A) In het eerste lid, de eerste twee regels vervangen door wat volgt :

« De aanvrager kan alleen worden ingeschreven in het bij artikel 2 bedoelde register als hij aan de volgende voorwaarden voldoet : »;

B) In hetzelfde eerste lid, een 1°bis invoegen, luidend als volgt :

« 1°bis niet het recht hebben verloren om het beroep van privé-detective uit te oefenen; ».

N° 6 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 16

In § 1, de woorden « die aan een privé-detective een vergunning verleent, of een vergunning vernieuwt, schorst of intrekt » vervangen door de woorden « die een privé-detective in het register inschrijft of een detective schrapt, ».

N° 7 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 18

Dit artikel weglaten.

N° 8 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 19

Tussen het vierde en vijfde lid, het volgende lid invoegen :

« De rechtbanken kunnen aan degenen die wegens een van de in het tweede tot vierde lid bedoelde misdrijven veroordeeld zijn, voor een termijn van drie maanden tot drie jaar verbod opleggen om het beroep van privé-detective uit te oefenen. »

N° 9 DE M. BERTOUILLE

Art. 20

Au § 1er, alinéa 1er, remplacer les mots « ayant obtenu une autorisation » par les mots « inscrit au registre ».

JUSTIFICATION

La série d'amendements ci-dessus met nullement en cause l'objectif louable du projet de protéger la vie privée des personnes à l'égard d'investigations de détectives privés, mais elle vise à éviter la violation de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et le risque d'entraîner une nouvelle fois la condamnation de la Belgique par la Cour de Strasbourg.

On sait que notre pays a été condamné à plusieurs reprises pour ne pas avoir assuré dans sa législation sur les professions notamment de médecin, d'architecte et même d'avocat, tous les droits que cet article 6 garantit en matière de contestation portant sur le droit à exercer ou à continuer d'exercer même temporairement ces diverses professions.

De la nature même des activités du détective privé définies à l'article 1er du projet, il apparaît que l'exercice de cette profession n'implique en rien celui de la puissance publique et qu'au contraire un des objectifs est d'éviter toute confusion ou intrusion dans la fonction de police.

Si on se réfère à la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (voir notamment arrêts 10 février 1983 Albert et Le Compte contre la Belgique; 30 novembre 1987 H. contre la Belgique), il ne fait aucun doute que la profession de détective privé telle qu'organisée par le projet est un « droit de caractère civil » au sens de l'article 6 de la Convention.

La première exigence de l'article 6 de la Convention européenne est que la contestation doit être décidée par un tribunal indépendant et impartial.

Il est évident que le Ministre de l'Intérieur (que le projet habilite à refuser, restreindre, suspendre ou retirer le droit à exercer la profession de détective privé) n'est pas un « tribunal indépendant et impartial » au sens de la Convention.

Le Conseil d'Etat, n'ayant pas compétence pour vérifier les faits motivant les décisions du Ministre ni pour juger de son appréciation, n'est pas le tribunal de pleine juridiction qu'exige l'article 6 selon la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme.

Dès lors, les amendements ci-dessus visent à substituer au régime prévu par le projet, un autre qui soit compatible avec les obligations de la Belgique en vertu de l'article 6 de la Convention.

N° 9 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 20

In § 1, eerste lid, de woorden « aan wie een vergunning is verleend » vervangen door de woorden « die is ingeschreven in het register ».

VERANTWOORDING

Deze amendementen hebben niet tot doel het prijswaardig oogmerk van het ontwerp, met name de bescherming van een ieders persoonlijke levenssfeer tegen de nieuwsgierigheid van privé-detectives aan te vechten, doch wel te voorkomen dat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens wordt overtreden en dat België andermaal het risico loopt om door het Hof van Straatsburg te worden veroordeeld.

Het is bekend dat ons land herhaaldelijk veroordeeld werd omdat het in zijn wetgeving op de beroepen, o.m. van geneesheer, architect, of zelfs van advocaat, niet alle rechten veilig stelt die door artikel 6 gegarandeerd worden inzake de betwistingen in verband met het recht om die verschillende beroepen uit te oefenen of zelfs tijdelijk te blijven uitoefenen.

Uit de aard zelf van de in artikel 1 van het ontwerp omschreven bezigheden van privé-detective blijkt dat de uitoefening van dit beroep niet gelijkstaat met het uitoefenen van de openbare macht maar dat er integendeel naar gestreefd is om iedere verwarring met het politieambt te vermijden en te voorkomen dat iemand zich dat ambt aanmatigt.

Als men naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de bescherming van de rechten van de mens verwijst (zie meer bepaald de arresten 10 februari 1983 Albert en Le Compte t. België; 30 november 1987 H. t. België), lijdt het geen twijfel dat het recht tot uitoefening van het beroep van privé-detective, zoals dat beroep door het ontwerp georganiseerd wordt, een « burgerlijk recht » is in de zin van artikel 6 van het Verdrag.

In artikel 6 van het Europees Verdrag wordt als eerste eis gesteld dat over de gegrondheid van de betwisting uitspraak wordt gedaan door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie.

Het ligt voor de hand dat de Minister van Binnenlandse Zaken (aan wie het ontwerp de bevoegdheid toekent om het recht tot uitoefening van het beroep van privé-detective te weigeren, te beperken, te schorsen of in te trekken) geen « onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie » is in de zin van het Verdrag.

De Raad van State, die niet bevoegd is om de feiten, die als redenen voor de beslissing van de Minister werden aangevoerd, op hun waarheid te toetsen en dat evenmin is om uitspraak te doen over de juistheid van de door de Minister geformuleerde beoordeling, is geen rechtbank met volledige rechtsmacht, zoals dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof van de rechten van de mens in artikel 6 van het desbetreffende Verdrag opgelegd wordt.

De bovenstaande amendementen willen de in het ontwerp voorgeschreven regeling dan ook vervangen door een andere regeling die verenigbaar is met de verplichtingen die België krachtens artikel 6 van het Verdrag dient na te komen.

L'amendement à l'article 3 maintient les conditions de qualifications pour exercer cette profession.

En revanche, l'amendement à l'article 2, remplace le régime d'autorisation octroyée ou refusée à la discrétion du Ministre de l'Intérieur — incompatible avec l'article 6 de la Convention — par un régime d'enregistrement dans lequel le Ministre n'a qu'une *compétence liée*.

Il a paru en effet hautement inopportun de prévoir, dans le cas de la profession de détective, la création d'un ordre comme pour les avocats, médecins, pharmaciens, architectes, etc. ou encore d'un institut, comme pour les réviseurs, et auquel l'inscription serait requise pour exercer la profession.

A défaut de juridiction ordinale, comme dans le cas de ces autres professions libérales, qui répondent à la notion de « tribunal impartial et indépendant » au sens de la Convention, l'amendement à l'article 19 permet au tribunal appelé à juger des infractions aux dispositions des articles 2, 4 à 14, 16 et 17, de prononcer à l'égard des condamnés une interdiction d'exercer la profession durant un terme de trois mois à trois ans.

On notera qu'une condamnation à un emprisonnement de plus de six mois, même avec sursis, pour une infraction quelconque, fait perdre ipso facto au détective privé la condition prévue à l'article 3, alinéa 1er, 1° pour poursuivre l'exercice ses activités professionnelles, conformément à l'alinéa 2 du même article.

Indépendamment du respect de la Convention, l'attribution aux tribunaux, plutôt qu'au Ministre de l'Intérieur, d'interdire l'exercice de la profession est certainement une formule plus satisfaisante à tout égard.

Quant au refus d'inscription au registre, limité au cas où le demandeur ne remplit pas toutes les conditions de qualification imposées par l'article 3, le Conseil d'Etat sera cette fois pleinement compétent puisqu'il n'aura à juger que de la seule conformité de la mesure aux conditions légales.

Les amendements aux articles 16 et 20 ne visent qu'à mettre techniquement ces dispositions en concordance avec les modifications apportées.

N° 10 DE M. BERTOUILLE

Art. 3

Au 1°, remplacer le deuxième alinéa par ce qui suit :

« Les personnes qui, à l'étranger, ont été condamnées par un jugement, coulé en force de chose jugée, rendu par un tribunal indépendant et impartial et après procès équitable, pour des faits similaires ou qualifiés par la loi belge de crime ou de délit quelconque punissable d'un emprisonnement de plus de deux ans et pour autant que ces faits ne puissent donner lieu à poursuites en Belgique, sont réputées ne pas satisfaire à la condition posée ci-dessus; »

Het amendement op artikel 3 laat de bekwaamheidsvereisten die gesteld worden om het beroep te mogen uitoefenen onverlet.

Het amendement op artikel 2 daarentegen vervangt de regeling, waarbij de vergunning door de Minister, naar het hem goedgekent, toegekend of geweigerd wordt — door een registratieregeling waarbij de Minister alleen maar een *gebonden bevoegdheid* bezit.

Het komt ons immers erg ongepast voor dat voor het detectiveberoep zou worden gedacht aan de oprichting van een orde zoals die van de advocaten, geneesheren, apothekers, architecten enz. of aan de oprichting van een instituut, zoals dat met de revisoren het geval is, waarbij men zou moeten zijn ingeschreven om het beroep te mogen uitoefenen.

Bij ontstentenis van een rechtscollege van een orde, zoals daarin voor die andere vrije beroepen voorzien wordt en die beantwoordt aan het begrip « onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie » in de betekenis die het Verdrag daaraan geeft, biedt het amendement op artikel 19 aan de rechtbank die oordeelt over de overtreding van het bepaalde in de artikelen 2, 4 tot 14, 16 en 17, de mogelijkheid om de veroordeelden verbod op te leggen gedurende een periode van drie maanden tot drie jaar het beroep uit te oefenen.

Hierbij zij opgemerkt dat een veroordeling, zelfs met uitstel, tot een gevangenisstraf van meer dan zes maanden, wegens om het even welk strafbaar feit, voor de privé-detective ipso facto betekent dat hij niet meer voldoet aan de in artikel 3, eerste lid, 1° gestelde voorwaarde om zijn beroepsbezigheden overeenkomstig het tweede lid van datzelfde artikel te mogen blijven uitoefenen.

Ongeacht de naleving van het Verdrag is de toekenning aan de rechtbanken — en niet aan de Minister van Binnenlandse Zaken — van het recht om de uitoefening van het beroep te verbieden hoe dan ook een procedure die in alle opzichten meer bevrediging schenkt.

Inzake de weigering tot inschrijving in het register, die beperkt blijft tot het geval waarin de aanvrager niet voldoet aan alle bij artikel 3 gestelde bekwaamheidsvereisten, zal de Raad van State ditmaal onverkort bevoegd blijven omdat hij alleen moet oordelen of de getroffen maatregel met de wettelijke voorwaarden strookt.

De amendementen op de artikelen 16 en 20 hebben geen ander doel dan die bepalingen uit een wetstechnisch oogpunt in overeenstemming te brengen met de aangebrachte wijzigingen.

N° 10 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 3

Het tweede lid van het 1° vervangen door wat volgt :

« Personen die in het buitenland een in kracht van gewijsde gegane veroordeling hebben opgelopen, uitgesproken door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie en na een billijk proces, wegens soortgelijke feiten of wegens een door de Belgische wet als misdad of wanbedrijf omschreven feit waarop een gevangenisstraf van meer dan twee jaar is gesteld, en op voorwaarde dat die feiten in België geen aanleiding tot vervolging kunnen geven, worden geacht niet aan de hierboven gestelde voorwaarde te voldoen; »

JUSTIFICATION

La loi ne peut prendre en considération des condamnations :

1) *pour des faits non constitutifs d'infraction en droit belge*, telle la consommation de viande de porc ou, pour une femme, la conduite d'un véhicule automobile en Arabie saoudite ou dans un autre Etat appliquant la charia.

Ou pour une cessation volontaire de grossesse, un adultère ou tout autre fait dépenalisé en droit belge;

ou encore pour des délits d'opinion, d'infraction à l'apartheid, etc.

2) *prononcées par des organes répressifs ni indépendants ni impartiaux ou sans procès équitable*, comme c'est notamment le cas dans plusieurs pays africains où les décisions du Présidents s'imposent en fait à ces organes, eussent-ils le titre de tribunaux.

C'est encore le cas en Chine, en Corée du nord, à Cuba et dans d'autres pays du monde soumis à des dictatures;

3) *en fonction de la sévérité de la peine prononcée*, alors que des faits identiques seront punis avec une extrême diversité dans le degré de sévérité de la peine.

Telle infraction en matière de drogue jugée bénigne aux Pays-Bas ou en Espagne peut mener à la potence en Malaisie ou en Thaïlande.

Et alors qu'il existe des peines (bastonnade, ablation de la main, confiscation des biens, banissements, etc.) qui ne se mesurent pas en termes d'emprisonnement.

La seule jauge objective de gravité de l'infraction valable en droit belge est la peine maximum prévue par la loi pénale belge. Pour respecter une certaine équivalence avec ce qui est prévu pour les condamnations par des tribunaux belges, il convient de tenir compte que les peines effectivement infligées sont rarement les peines maximum. D'où la référence à « deux ans »;

4) *pour les faits ressortissant de la juridiction des tribunaux belges*, alors que ces jugements étrangers peuvent contredire des décisions de tribunaux belges notamment d'acquiescement où condamnant à une peine moindre.

C'est le cas pour des faits commis en Belgique ou commis par des Belges à l'étranger et qui sont poursuivables en Belgique en vertu du Code d'instruction criminelle.

Traditionnellement la loi belge ne donne aucun effet à une condamnation ou toute autre décision répressive prononcée à l'étranger, sauf en ce qui concerne l'extradition des étrangers en cas de convention internationale et sous le contrôle du tribunal belge. Les jugements étrangers en matière civile sont soumis à l'exequatur d'un tribunal belge avant toute exécution en Belgique.

Dans les années 60, dans un esprit manifestement protectionniste à l'encontre de la concurrence de ressortissants d'autres Etats de la CEE, quatre ou cinq lois ont étendu diverses interdictions professionnelles (hotellerie, transport de marchandises, etc.) au cas de condamnations à l'étranger.

Après un temps d'arrêt, la récente loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage a repris cette référence aux condamnations étrangères sans faire, malgré mon in-

VERANTWOORDING

De wet mag geen rekening houden met veroordelingen :

1) *wegens feiten die in het Belgische recht geen strafbare feiten zijn*, zoals het nuttigen van varkensvlees of, voor een vrouw, het besturen van een wagen in Saoedi-Arabië of in enig land dat de sjari'a toepast;

of vrijwillige zwangerschapsafbreking, overspel of enig ander feit dat in het Belgische recht niet langer strafbaar is;

of nog wegens opiniedelicten, schending van de apartheidswetgeving enz.;

2) *uitgesproken door strafinstanties die onafhankelijk noch onpartijdig zijn, of bij ontstentenis van een billijk proces*; dat is met name het geval in verscheidene Afrikaanse landen waar die instanties de beslissingen van de president feitelijk opgelegd krijgen, al worden ze rechtbanken genoemd.

Dat is ook het geval in China, Noord-Korea, Cuba en in andere landen waar ook ter wereld waar een dictatuur heerst;

3) *uitgaande van de strengheid van de uitgesproken veroordelingen* omdat gelijkaardige feiten met zeer uiteenlopende gestrengheid gestraft worden.

Wat in Nederland of Spanje niet als zwaarwegend drugsdelict wordt aangemerkt, kan in Maleisië of Thailand de strop betekenen.

Voorts bestaan er straffen (zoals stokslagen, afhakken van een hand, verbeurdverklaring van goederen, verbanning enz.) die niet met gevangenisstraf kunnen worden gelijkgesteld.

In het Belgische recht is de enige objectieve maatstaf om de ernst van het misdrijf te bepalen de door de Belgische strafwet gestelde maximumstraf. Wil men enige gelijkwaardigheid met de door Belgische rechtbanken uitgesproken veroordelingen in acht te nemen, dan moet men rekening houden met het feit dat de werkelijk uitgesproken veroordelingen zelden de maximumstraffen zijn; vandaar de verwijzing naar « twee jaar »;

4) *wegens feiten die onder de rechtsmacht van de Belgische rechtbanken vallen* : die buitenlandse veroordelingen kunnen in tegenspraak zijn met beslissingen van Belgische rechtbanken, met name wanneer deze laatste een vonnis van vrijspraak of een veroordeling tot een lichtere straf hebben uitgesproken.

Dat is het geval voor feiten die in België werden gepleegd of in het buitenland door Belgen werden gepleegd en die in België overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering vervolgd kunnen worden.

Doorgaans heeft een veroordeling of enige andere strafmaatregel die in het buitenland werd uitgesproken, hier volgens de Belgische wet geen gevolg, behalve inzake de uitlevering van buitenlanders wanneer er een internationale overeenkomst bestaat en mits een Belgische rechtbank toezicht uitoefent. Buitenlandse burgerrechtelijke vonnissen hebben het exequatur van een Belgische rechtbank nodig vóór ze in België ten uitvoer kunnen worden gelegd.

In een duidelijk protectionistische sfeer ten opzichte van de mededinging van andere ingezetenen van de EEG, heeft men in de jaren '60 vier of vijf wetten uitgevaardigd die diverse professionele verbodsbepalingen (hotelwezen, goederentransport enz.) hebben uitgebreid tot veroordelingen in het buitenland.

De recente wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen heeft, na een onderbreking van enige tijd, die verwijzing naar buitenlandse veroordelingen opnieuw in-

tervention en commission, les distinctions objectives qui s'imposaient.

L'erreur ainsi commise ne justifie pas de la répéter. Au contraire, il conviendra de corriger les quelques textes légaux comportant une telle aberration.

N° 11 DE M. BERTOUILLE

Article 1er

Supprimer le § 3.

JUSTIFICATION

La disposition fait double emploi avec celle de l'article 10, alinéa 3.

En outre, elle ne concerne pas le « champ d'application » de la loi auquel est consacré le chapitre Ier.

Son inclusion dans ce chapitre et plus particulièrement dans l'article 1er, après un § 2 qui prévoit des exceptions de l'applicabilité de la loi, peut faire interpréter ce § 3 comme excluant également du champ d'application de la loi les activités visées au § 1er, mais à la suite desquelles les informations obtenues ne sont pas « réservées au client » ni « destinées à être exclusivement à son avantage ».

N° 12 DE M. BERTOUILLE

Art. 7

Au premier alinéa, après les mots « informations relatives », insérer les mots « à leurs origines raciales, ».

JUSTIFICATION

Il s'agit des données à caractère personnelle aussi « sensibles » sinon davantage que l'appartenance syndicale ou les convictions religieuses, politiques ou philosophiques visées par le projet.

L'origine raciale est même la première des données à caractère personnel que protège l'article 6 de la Convention européenne sur la protection des personnes à l'égard du traitement de celles-ci et que reprend le projet de loi sur la protection de la vie privée (doc. n° 1610/1-90/91).

On peut s'interroger sur les motifs de son omission du présent projet.

L'amendement vise à remédier cette grave lacune du projet.

gevoerd, zonder het vereiste objectieve onderscheid te maken, zoals ik in Commissie had gevraagd.

Die vergissing mag geen reden zijn om ze nog eens over te doen. Men moet integendeel de zeldzame wetteksten die een dergelijke dwaling bevatten, rechtzetten.

N° 11 VAN DE HEER BERTOUILLE

Artikel 1

Paragraaf 3 weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling overlapt het bepaalde in artikel 10, derde lid.

Bovendien heeft ze geen betrekking op het « toepassingsgebied » van de wet, waaraan hoofdstuk I is gewijd.

De opnemings ervan in dat hoofdstuk en meer bepaald in artikel 1, na een § 2, die in uitzonderingen op de toepassing van de wet voorziet, kan die § 3 op zo'n manier laten interpreteren dat de in § 1 bedoelde activiteiten, ten gevolge van de uitoefening waarvan de verkregen informatie evenwel niet « uitsluitend bestemd is voor de opdrachtgever », noch « bedoeld is om in zijn voordeel te worden aangewend », van het toepassingsgebied van de wet worden uitgesloten.

N° 12 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 7

In het eerste lid, na de woorden « informatie in te winnen omtrent » de woorden « de raciale afkomst », invoegen.

VERANTWOORDING

Het gaat hier om persoonsgegevens die ten minste even « vertrouwelijk » zijn als de in het wetsontwerp genoemde gegevens betreffende het lidmaatschap van een vakbondsorganisatie of de politieke, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging.

De bescherming van persoonsgegevens waaruit de raciale afkomst blijkt, wordt overigens als eerste vermeld in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, en aldus overgenomen in het wetsontwerp tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (Stuk n° 1610/1-1990-1991).

Waarom is dit aspect niet in het wetsontwerp opgenomen?

Het amendement beoogt deze ernstige leemte aan te vullen.

N° 13 DE M. BERTOUILLE

Art. 14

Supprimer le premier alinéa.

JUSTIFICATION

La disposition a une double portée : la première est que sa transgression est érigée en infraction pénale sanctionnée, à l'article 19, alinéa 3, d'une peine d'amende; la seconde est de constituer une condition dont la non observation constitue un motif de suspension ou de retrait de l'autorisation d'exercer la profession en vertu de l'article 18, alinéa 1er.

L'usurpation de fonctions officielles, de titres ou de noms est déjà réprimée par les articles 227 et 227bis du Code pénal par des peines d'emprisonnement ou d'amende.

Sur le plan pénal, il y a un double emploi qu'il convient strictement de proscrire.

Par ailleurs une condamnation à un emprisonnement de six mois au moins interdit l'exercice de la profession aux termes de l'article 3, alinéa 2.

Le danger particulier de l'usurpation de titre ou de fonction dans le chef d'un détective privé devrait d'ailleurs justifier de prévoir ce délit parmi ceux pour lesquels toute condamnation entraîne l'exclusion prévue à l'article 3, alinéa 1er, 1°.

Par ailleurs l'article n'a pas été soumis à l'avis du Conseil d'Etat mais a été ajouté au projet après la consultation de celui-ci.

N° 14 DE M. BERTOUILLE

Art. 19

A) Au premier alinéa, remplacer les mots « aux articles 2 et 7 » par les mots « aux articles 2, 5 et 7 ».

B) Au deuxième alinéa, remplacer les mots « aux articles 4, 5 et 8 » par les mots « aux articles 4 et 8 ».

C) Au troisième alinéa, remplacer les mots « aux articles 9, 12 » par les mots « aux articles 9, 11, 12 ».

JUSTIFICATION

L'infraction à l'article 5 peut avoir une gravité suffisante pour justifier éventuellement la peine d'emprisonnement prévue à l'alinéa 1er.

L'article 11 est le seul dont l'infraction n'est pas sanctionnée pénalement. Il convient de réparer cette omission, sans doute involontaire, en ajoutant cette infraction à celles sanctionnées le moins sévèrement.

A. BERTOUILLE

N° 13 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 14

Het eerste lid weglaten.

VERANTWOORDING

De draagwijdte van deze bepaling is tweevoudig : eerst en vooral wordt een overtreding ervan beschouwd als een strafbaar feit waarop krachtens artikel 19, derde lid, een geldboete staat. Voorts wordt een voorwaarde opgelegd die, als ze niet wordt nageleefd, een reden is om de vergunning om het beroep uit te oefenen, op grond van artikel 18, eerste lid, te schorsen of in te trekken.

Aanmatiging van officiële ambten, titels of namen wordt trouwens al op grond van de artikelen 227 en 227bis van het Strafwetboek met gevangenisstraf of geldboete gestraft.

Strafrechtelijk gezien is er dan ook een overlapping die men volstrekt moet wegwerken.

Bovendien vloeit uit artikel 3, tweede lid, voort dat wie tot een gevangenisstraf van ten minste zes maanden werd veroordeeld, het beroep niet mag uitoefenen.

Het specifieke gevaar dat een privé-detective wederrechtelijk titels of ambten aanneemt zou trouwens als reden moeten volstaan om dit misdrijf op te nemen in de in artikel 3, eerste lid, 1°, bepaalde misdrijven waarvoor men geen veroordeling mag hebben opgelopen, wil men niet uitgesloten worden.

Tot slot werd dit artikel niet voor advies aan de Raad van State voorgelegd, maar pas na raadpleging van de Raad aan het ontwerp toegevoegd.

N° 14 VAN DE HEER BERTOUILLE

Art. 19

A) In het eerste lid, de woorden « de artikelen 2 en 7 » vervangen door de woorden « de artikelen 2, 5 en 7 ».

B) In het tweede lid, de woorden « de artikelen 4, 5 en 8 » vervangen door de woorden « de artikelen 4 en 8 ».

C) In het derde lid, de woorden « de artikelen 9, 12 » vervangen door de woorden « de artikelen 9, 11, 12 ».

VERANTWOORDING

De overtreding van artikel 5 kan voldoende ernstig zijn om, indien nodig, de in het eerste lid vastgestelde gevangenisstraf te verantwoorden.

De overtreding van artikel 11 is de enige die strafrechtelijk niet wordt gestraft. Het is wenselijk deze wellicht ongewilde nalatigheid recht te zetten door deze overtreding toe te voegen aan die waarop de lichtste straffen zijn gesteld.